

pravo skazalo. Obstoji pa iz sledečih stvari. Tobakovega perja se vzame 1 *kg* in to se kuha v poldrugem litru vode in sicer tri ali štiri ure dolgo. Kedar je to skuhano, prelije se mešanica v kako pripravno posodo, najbolje v železno, kjer počaka, dokler se se ostale stvari ne pripravijo.

Na to se nekaj več, kakor pol kilograma apna ogasi in zmeša s pičle pol kile lugaste soli (Pottasche) in dodane nekaj nad 1 liter vode. Vse to se dobro premeša in najmanj še jedno uro kuha. Med tem, ko je pri ognju, mora se vedno ali vsaj večkrat mešati.

Ako je dovolj kuhano, prilije se pol litra pegle ali žgane smole in pol kilograma smolnice in ravno toliko jelenovca. To se dobro premeša in prilije ona tabačna voda, ki je do zdaj čakala na strani. Končno ni treba ničesar več, kakor da se še enkrat vse ta zmes prav krepko in dobro premeša. Ako se je vse to storilo in sredstvo tako pripravljalo, kakor smo navedli in če se na pravi način uporablja, mora pomagati, če ne prvokrat, tem gotovejše v drugič. Le malokdaj je treba še tretjekrat se ga posluževati, naj bo bolezen še tako huda. Pa kako naj se živali zdravijo s tem zdravilom, kaj je z njim početi?

Ovca naj se položi na mizo ali na dosti široko klop in sicer tako, da leži na strani. Na to se razgrne volna po vsem životu od ušes do zadnjih nog t. j. naredi se prečka in v to dolino se potem nalije pripravljene tekočine in sicer v prav obilni meri. Od tod pride na ta način na ves život med volno, in ker se na to žival obrne na drugo stran in se tudi tam napravi prečka in v njo se vlije zdravilo. Tako je cela ovca tako rekoč oprana in zdravljenje je pri koncu. Dobro je seveda in jako pospešuje in podpira ozdravljenje, ako se živalim malo boljše polaga, če jim ni treba stradati v onih dneh, v katerih se zdravijo.

Ako se to čez nekaj dni ponavlja, nič ne škodi, pač pa je tem varnejše in gotovejše, da se bodo živali rešile neznosnih garij. Za vsako ovco je treba k večjemu 1 liter ove tekočine in če je primanjkuje, še celo zadostuje pol litra, a v tem slučaju se mora z roko pomagati, da se na vseh krajih života napije koža. Če volna ni dolga ali so celo ovce gladko ostržene, ni treba toliko dela z njimi, ampak cela ovca porine se v mazilo tako, da le glava iz posode moli.

A brž, ko se tako skopljejo, morajo se prav dobro obrisati in sploh na toplem imeti. Vse špranje v stenah naj se zamašijo in če je ta ali ona žival posebno slaba, brez močij, jej dobro dene in jo reši pogina, prvič izdatna, tečna klaja, drugič pa toplota. Zato ni škoda kake stare stvari, če se z njo pokrije kaka prav opesana ovca. Iz hleva, v katerem so take ozdravljene ovce, treba je prav skrbno spravljati in kidati gnoj in večkrat prezračevati, a ne predolgo, da ne pride preveč zime in mraza k bolnikom. Še bolj pa se naj pazi na stene, jasli, stebre in take reči, če se nahajajo v ovčjem hlevu, ker ob teh se živali čohajo in vnovič boleznimi nalezajo. Iz tega vzroka naj se vse take reči namažejo z apnom in sicer večkrat, da ga na njih ne zmanjka.

Še marsikak drug način vé ta ali oni kmet za ozdravljenje garjevih ovac, a le pri malokaterem se mu posreči, pravo sredstvo zadeti zoper to sitno, v večih slučajih nevarno bolezen. Zato smo opisali na kratko in priporočujemo najtopleje gori navedeno sredstvo, kajti le redkokrat se je pripetilo, da ne bi bilo pomagalo.

Rez za konje.

Če hočemo konje hitro nakrmiti, je potrebno, da rezanico nekoliko namočimo in nekaj ovsu primešamo; vedno pa je bolje več rezanice in le prav malo sena krmiti.

Laška čebela.

Nemški čebelarji barantavci pogosto ponujajo laške čebele in njih pridnost in krotkost v tretja nebesa hvalijo; zgodilo se je pred 10 leti tudi meni, da sem nahvaljene jagode drago plačal in da se drugi obvarujejo škode, poročam o laški čebeli sledeče: one morajo biti na samotnem kraju, sicer so najhujše in zaslužijo najslabše spričevalo, kajti najmanjši nemir jih razdraži in iz teh uzrokov sem jih z žveplom vničil. Laške čebele so po zadnjem obročku žolte in niso nobenega priporočila vredne, kajti naše čebele imajo vse boljše lastnosti.

F. P—k.

Sejmovi. Dne 15. januarija v Arvežu. Dne 17. januarija v Petrovčah, v Tilmiču, pri Sv. Petru v Radgoni in v Kapelah. Dne 20. januarija v Arnožu in pri Sv. Lenartu v Slov. goricah.

Dopisi.

Iz Kozjanske okolice. (Protiklerikalno veselje.) Druga decembra je bil v Št. Petru nov župan izvoljen, ker stanuje prejšnji vrli župan bojda predaleč od glavne vasi Sv. Petra. Župan je v občini imenitna oseba in prevzame težke dolžnosti. Vljuden mora biti še proti sitnim ljudem, posel naj opravlja iz prave višje ljubezni do Boga in bližnjega ter ne iz dobičkarije. Srečna je občina, katera najde takega načelnika, in tudi on se čuti srečnega, ker ga premišljeni, modri ljudje spoštujejo. Na stanovitno in odkritosrčno krščanskega župana se sme vsak trdno zanašati, da bo občinsko premoženje do zadnjega krajcarja za občinske potrebe vestno obračal in da se ne bo eden krajcar njegovih prstov prijel; na njega se sme zanašati, da bo vljuden, da bo skrbel za mir v občini, da ne bo dajal licenc za pohujšljive plese in da sploh odvraca, kar občini škoduje, pa skrbi za tisto, kar ji koristi. — Tako vestno ravna, ker se boji Boga in ker vé, da bo moral enkrat na sodbi oster odgovor dajati. — Vestno ravnati se uči od duhovnikov, ker posluša njihove njim od Boga dane nauke. Duhovniki se imenujejo po latinsko kleriki in vsi svetni ljudje, kateri se držijo njihovih nauk, imajo ime klerikalci. To ime ne pomeni tedaj nič strašnega, ampak ljudje, ki so v zvezi z božjimi služabniki in po njih z Bogom. Toliko več reda je v vsaki občini, kolikor bolj je župan in celi zastop klerikalno vesten in tudi v svetnih naukih prebrisan; za toliko pomanjkuje reda, za kolikor je bolj protiklerikalen, nevosten. Lansko pomlad smo brali, kako je protiklerikalen župan občino ob 7600 spravil. Na Italijanskem imajo oblast protiklerikalci in ne vejo, kam bi se od dolgov djali, na Francoskem so klerikalce spodrinili in brezvestni nasprotniki klerikalcev, anarhisti in socialci delajo, kakor svinja z mehom. Protiklerikalnih in toraj brezvestnih županov in drugih stanov nas Bog varuj! — V Šentpeterski občini, sem rekel, je bil dne 2. decembra nov župan izvoljen. Hitro je pisal nekdo v Graško »Tagespošto«, da je bil tu dozdej klerikalec župan, odzdej je pa tej stranki odklenkalo. Mož, ki je to pisal, je strašno vesel, da se je tako spremenilo. Slišati je, da je novi župan dal v »Tagespošto« povedati: Nič se ni spremenilo, in je tedaj protiklerikalnega moža po prstih klunknil. Naj je pa dal popraviti ali ni dal, kaj moramo o onem sklepati? Sklepati moramo, da želi katoliški in tedaj tudi klerikalni fari in občini ravno nasprotnega župana, kakor da bi na človeško truplo sodila volčja glava. Kdor se ni učil klerikalnih nauk, ne velja za mojstra čez klerikalce. Veselje v srci Tages-

postnega prijatelja je malovredno in brez ljubezni, ker želi občini večih nesreč. Če ravna on pri ženi in otrokih svojih in svojih podložnih po protiklerikalnih, nekrščanskih postavah, tedaj ne bo izredil nikoli krepko korenjaških Slovencev, katoliških Slovencev, katoliško slovenskih Avstrijancev, temuč jim bo skrhal časno in večno srečo, ker obojne sreče najde vsak toliko več, kolikor bolj se da voditi po klerikalnih, krščanskih naukih. Mož ima najbrž liberalni list, v katerega je pisal, in se uči iz njega modrosti, na trnji pa ti ne raste grozdje. Brez truda lahko izve za katoliški slovenski ali pa katoliško nemški časnik. Za pravega katoličana ne velja drug.

Iz Jarenine. (Javna zahvala.) Kmečkemu bralnemu društvu v Jarenini so darovali vlč. gospod o. Henrik Rešek, oskrbnik na Jareninskem dvoru, 2 gld. zraven pa še zalagajo društvo ves čas njegovega obstanka z »Grazervolks-Blatt«, za kar njim za vse skupaj izreka najpristrčnejša zahvala in tisočkratni Bog plati.

Iz Št. Pavla. (Zahvala.) Podpisani odbor bralnega društva v Št. Pavlu v Savinjski dolini, izreka tem potom vrlim narodnim Žalcem, za prijazen obisk našega občnega zborovanja, dne 26. grudnia pr. leta, posebno pa še za denarno podporo v znesku 12 kron, katere so oni pri tej priliki skupaj zložili nam za nakup časnikov in gospodu Hausenbichlerju pa posebej za velikodušni dar 10 kron v naše društvene potrebe, ter tudi vrlim Braslovškim pevcem, ki so s svojim lepim petjem nas razveseljevali — najsrčnejšo zahvalo!

Anton Kocuvan, tajnik. Jos. Vidic, predsednik.

Iz Ljutomerske okolice. (Nužno.) Pričakujemo, da slov. poslanci v prvi seji deželnega zbora vprašajo vlado zavoljo nepostavnega učiteljstva in pouka v šoli Sv. Petra. Učitelji so nepostavno umeščeni na tej šoli, zakaj dva, jeden pa prav gotovo ni zmožen slovenščine; pouk je nepostaven in brezpameten, ker se samo za nemščino briga. V tej šoli bodo učenci kmalu novi jezik skovali, morebiti tudi »Volapük«. Odgovor na tako vprašanje ima vlada gotovo že k redu, ali mi nismo s praznim odgovorom zadovoljni, mi zahtevamo djanja. Slovenski zastopniki, prej ne mirujte, da bo drugače, kakor je nekdaj Katon v rimskem zboru zahteval z besedami: »ceterum censeo« — da se Kartago zruši, tako tudi vi ne mirujte, dokler ne bo drugače. Prej postavno učiteljstvo in potem bo mir!

Iz Št. Jurija ob juž. žel. (Nesreča na sv. večer.) Kolikokrat vendar čitamo v »Slov. Gosp.« in po drugih časopisih, ki se pripetijo pri nepredvidnem streljanju in vendar se naši nedorasli fanti ne spamejujejo in zopet in zopet se ponavljajo enake nesreče. Na tak način je ponesrečil na sv. večer dne 24. grudnia, v Lokarjih pri Št. Juriju 17letni mladenič Anton Žvižaj. Da-si poprej nikdar ni imel v rokah kakšnega strelnega orodja, je na ta dan potem, ko so v hiši postavili božje jaslice, iz samega veselja in ves vnet za čast božjo še hotel streljati. Dobil je nekje prav slab samokres in ga parkrat srečno izstrelil. Domači so ga sicer svarili: fant ne streljaj, da se ne ponesrečiš, ker nisi orožja vajen, je ta vendar še samokres basal. Ali smrt mu je bila ravno na ta presveti večer odločena. Med tem, ko je čepel pred hišnimi vrati s kladivom po železu vdarjal, koje je nastavil v cev samokresa, češ, da bolj nabijem, bolj bo počilo, se samokres sproži, zažene tisto železo fantu v čelo s tako močjo, da se je celo v glavo zarinilo. Še le, ko je umrl, so ga izvlekli iz glave; bilo je 11 cm dolgo in na koncu 3 cm v premeru široko. Smrtno zadet se je toraj nadepolni mladenič zgrudil za zid in ni izpregovoril besede več. Možgani so mu stopili iz glave in med groznimi bolečinami je, spreviden s sve-

tim poslednjim oljem, izdihnil ob treh popolunoči svojo nedolžno, mladeniško dušo v največjo žalost staršem in celej rodbini. V sredo smo spremili truplo nepozabnega nam ranjcega do farne cerkve, kjer se je brala črna sv. maša in potem so prenesli fanti mrljica na mirodvor, kamor ga je spremljalo mnogo sorodnikov, ki so od daleč prišli in tudi mnogo domačega občinstva. Po običajnih molitvah zapeli so vrli Šentjurski fanti ranjcemu nagrobno: »Tihota v grobu dije«, kar mi je prav pohvalno omeniti. Bodi ponesrečenemu lahka zemljica! Tebi pa, dragi mladenič, sem nalašč to nezgodo bolj natanko povedal, da se boš tacihi nesreči spomnil, kedar te morebiti tudi po strelnem orodju miče. Pusti rajši to, česar ne poznaš, ubogaj starše, ki te dobrohotno svarijo in vzemi namestu samokresa v roke molek in moli sv. rožni venec, pa se ti kaj takega zgodilo ne bo.

F. J. Z.

Izpred Radgone. Dobro je, če človek na koncu starega leta pogleda nazaj, kaj je bilo dobrega, ali slabega, veselega ali žalostnega. Tako sem tudi jaz, gospod urednik, celi tečaj »Slov. Gospodarja« pregledal in sem našel, da je ravno leto, kar ste dobili častitko od Orehovega preroka. Vem, da se niste vstrašili njegove častitke. Kako bi se tudi, saj ste nam jo celo objavili! Ali bolje niste mogli temu možu krinke z obraza potegniti, kakor z njegovim lastnoročnim dopisom. Tudi za nas je prav koristno, ker se tako znamo bolje volkov ogibati, ki so v ovčji obleki. Orehoveci in njegov boter, ki za Radgono stanuje, se strašno nad nami jezita, kateri »Slov. Gosp.« beremo. Gori omenjeni »boter« nam je že večkrat rekel, da mislimo, da nas bo »Slov. Gosp.« v nebesa spravil. Jaz bi pa vprašal, kdo pa bo naše »janičare« v nebesa spravil? Znabiti njihovi židovski časniki, ali pa njih »preroško življenje«. Dragi čitatelji, ne strahite se »janičarjev!« Glejmo, da ne bo premožne hiše, kjer ne bi »Gospodarja« brali!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Na c. kr. dvoru se delajo priprave za to, da se Nj. veličanstvo preseli za dalje časa v Budapešto. Ker je tudi ona prestolno in glavno mesto, zahteva ustava, da stanuje ondi cesar kot ogerski kralj nekaj časa v letu. — Ministra za državne finance, avstrijski pl. Plener in ogerski dr. Wekerle sta se porazumela glede na novi denar ter vzame po tem država v letih 1894 in 1895 po sto milj. gold. državnih denarjev, po 1, 5 in 50 gold. izmed ljudi, namesto njih pa izda za 60 milj. zlata in za 40 milj. srebrnih kron med ljudstvo. Po takem pa pride že precej novega denarja med ljudi.

Češko. Pri 70 veleposestnikov izreče v kratkem javno, da so zoper koalicijo na Dunaju in torej njih poslanci ne ravna po njih volji, dokler podpirajo v drž. zboru vlado, ki stoji na podlagi koaliranih strank. Večina veleposestnikov pa to ni in torej njih izjava nima veliko moči. — Mladočeški poslanec dr. Črnohorsky je na sumu, da je bil v zvezi z nesrečno »Omladino« ter je že v preiskavi zavoljo tega.

Štajarsko. Pri zadnji volitvi v mestni zastop v Gradcu je bil izvoljen tudi nek »žgeč« Nemec, ki sliši na ime Feichtinger, v mestnem zastopu pa so prišli na to, da ni prišel po pravi poti v zastop ter so volitev ovrgli. Možu pa je toliko malo do časti, da se se iz nova sili v zastop. Mogoče je neki, da v resnici zmaga, kajti njegovi stranki je sila potreben. — V Gradcu že imajo